CURTEA DE APEL CENTRU

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

la demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu

(schimbarea modului și ordinii de executare)

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2026

Dosarul nr. 2r-1110/26
(Număr PIGD: 2-25128993-02-2r-03062026*)*

Recursurile declarate au fost respinse, iar încheierea primei instanțe menținută, întrucât nu au fost stabilite circumstanțe care fac executarea dificilă sau imposibilă, iar atribuirea directă a bunului unuia dintre coproprietari, în locul vânzării la licitație, ar presupune modificarea soluției stabilite prin hotărârea judecătorească definitivă.

24 septembrie 2026

Examinând recursurile declarate de Pavliuc Ghenadie și executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2026, adoptate la demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu privind schimbarea *în parte* a modului și ordinii de executare a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2025,

Curtea de Apel Centru, în completul compus din:

Valeriu Arhip, *Președinte*

Eleonora Badan-Melnic, *judecător*

Roman Pascari, *judecător*

c o n s t a t ă:

1. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2025 a fost admisă parțial acțiunea civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de Pavliuc Ghenadie împotriva Carolinei Pavliuc, dispunând partajarea casei de locuit individuale și a terenului aferent, situate în municipiul Chișinău, strada *****, nr. *****, precum și a automobilului de model Lexus *****, prin vânzarea acestora la licitație și distribuirea prețului obținut între coproprietari proporțional cotelor-părți deținute. Totodată, instanța a dispus încasarea de la Pavliuc Carolina în beneficiul lui Pavliuc Ghenadie a cheltuielilor de judecată în cuantum total de 33691,40 lei, respingând acțiunea în rest.
2. În data de 10 aprilie 2026 de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a înaintat un demers de schimbare a modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești.
3. Obiectul demersului îl constituie schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2025, în partea ce ține de partajarea automobilului de model Lexus *****, prin atribuirea acestuia în proprietatea creditorului Pavliuc Ghenadie, în locul vânzării la licitație, cu obligarea creditorului la achitarea către Pavliuc Carolina a sumei de 141900 lei, reprezentând contravaloarea cotei-părți de o jumătate din valoarea evaluată a automobilului.

4. În susținerea demersului, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 23 decembrie 2025, devenită irevocabilă în data de 23 ianuarie 2026, s-a dispus partajarea automobilului de model Lexus ***** prin vânzarea la licitație și distribuirea prețului între coproprietari proporțional cotelor-părți deținute. În cadrul procedurii de executare silită, prima licitație, stabilită pentru 7 aprilie 2026, nu a avut loc din cauza neînregistrării a cel puțin 2 participanți, circumstanță care, în opinia executorului judecătoresc, demonstrează ineficiența modalității de executare stabilite inițial.
5. Totodată, executorul judecătoresc a susținut că debitoarea Pavliuc Carolina a fost informată despre intentarea procedurii de executare și despre posibilitatea concilierii ori determinării modalității de executare, însă nu s-a prezentat la executorul judecătoresc în ziua de 2 martie 2026, nu a formulat propuneri privind executarea și nici nu a solicitat preluarea bunului. În schimb, creditorul Pavliuc Ghenadie și-a exprimat disponibilitatea de a achita integral și imediat suma de 141900 lei, corespunzătoare cotei-părți a debitoarei din valoarea automobilului, stabilită prin raportul de evaluare la 283800 lei.
6. Sub aspect juridic, executorul judecătoresc și-a întemeiat demersul pe prevederile art. 77 alin. (1) din Codul de executare și ale art. 252 alin. (1) din Codul de procedură civilă, susținând că acestea permit schimbarea modului și ordinii de executare atunci când există circumstanțe care fac executarea dificilă sau imposibilă. În opinia acestuia, eșuarea primei licitații și riscul diminuării valorii bunului la licitațiile ulterioare constituie circumstanțe care justifică intervenția instanței pentru asigurarea executării efective a hotărârii judecătorești.
7. De asemenea, în demers s-au invocat prevederile art. 361 alin. (2) din Codul civil (în vigoare de până la 1 martie 2019), potrivit cărora partajarea unui bun indivizibil poate fi realizată atât prin atribuirea acestuia unuia dintre coproprietari, cu plata unei sulte, cât și prin vânzarea la licitație și distribuirea prețului obținut. Făcând referire și la dispozițiile art. 139 din Codul de executare privind licitația repetată, executorul judecătoresc a argumentat că reducerea prețului de expunere cu 20% ar determina diminuarea valorii automobilului de la 283800 lei la 227040 lei, ceea ce ar prejudicia interesele patrimoniale ale ambilor coproprietari.
8. În continuarea argumentelor sale, executorul judecătoresc a făcut referire la jurisprudența Curții Supreme de Justiție și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv la cauzele *Hornsby împotriva Greciei*, *Burdov împotriva Rusiei* și *Bocancea și alții împotriva Republicii Moldova*, invocând principiul executării efective a hotărârilor judecătorești, ca

parte integrantă a dreptului la un proces echitabil. Executorul judecătoresc a susținut că atribuirea automobilului creditorului, cu achitarea contravalorii cotei-părți a debitoarei, nu ar modifica esența hotărârii judecătorești, ci doar modalitatea concretă de executare a acesteia, asigurând conservarea valorii economice a bunului și protejarea intereselor patrimoniale ale ambelor părți.

Soluția primei instanțe

9. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2026, s-a respins ca neîntemeiat demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești din 23 decembrie 2025 în partea referitoare la partajarea automobilului de model Lexus *****.
10. În motivarea încheierii, prima instanță a reținut că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2025, s-a dispus partajarea automobilului de model Lexus *****, anul fabricației 2015, prin vânzarea acestuia la licitație și distribuirea prețului obținut între coproprietarii Pavliuc Ghenadie și Pavliuc Carolina, proporțional cotelor-părți deținute. În vederea executării hotărârii, prin încheierea din 17 februarie 2026, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a primit spre executare documentul executoriu corespunzător.
11. Totodată, instanța a făcut referire la prevederile art. 77 alin. (1) și (2) din Codul de executare și ale art. 252 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești este admisibilă în prezența unor circumstanțe care fac executarea dificilă sau imposibilă. A subliniat că aceste dispoziții legale permit instanței să intervină asupra modalității de executare, însă fără a modifica conținutul și natura hotărârii judecătorești.
12. În continuare, prima instanță a considerat că admiterea demersului în forma solicitată ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice, care constituie un element fundamental al dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În acest sens, a evidențiat că instanța este obligată să respecte întocmai sensul hotărârii pronunțate, intervenția sa fiind limitată exclusiv la schimbarea modului sau ordinii de executare, fără reconsiderarea soluției adoptate asupra fondului litigiului.

13. De asemenea, prima instanță a apreciat că atribuirea automobilului în proprietatea lui Pavliuc Ghenadie, cu obligarea acestuia la achitarea către Pavliuc Carolina a sumei de 141900 lei, în locul vânzării bunului la licitație, ar reprezenta o modificare a hotărârii judecătorești, iar nu o simplă schimbare a modului de executare. O asemenea soluție ar contraveni prevederilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care interzic instanței să anuleze sau să modifice propria hotărâre după pronunțarea acesteia.
14. Prin urmare, prima instanță a concluzionat că procedura reglementată de art. 77 din Codul de executare și art. 252 din Codul de procedură civilă urmărește exclusiv asigurarea executării efective a drepturilor recunoscute printr-o hotărâre judecătorească definitivă sau executorie, fără a permite reexaminarea ori modificarea soluției pronunțate anterior. Considerând că solicitarea executorului judecătoresc depășește limitele acestei proceduri și presupune schimbarea naturii hotărârii judecătorești, instanța a respins demersul ca neîntemeiat.

Poziția recurenților

15. Pe 21 mai 2026 Pavliuc Ghenadie a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 15 mai 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate și soluționarea problemei în fond, prin admiterea demersului executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești din 23 decembrie 2025 în partea referitoare la automobilul de model Lexus *****, cu atribuirea acestuia în proprietatea sa și obligarea de a achita Carolinei Pavliuc suma de 141900 lei, reprezentând contravaloarea cotei-părți de o jumătate din valoarea evaluată a automobilului.
16. În susținerea recursului declarat, Pavliuc Ghenadie a invocat că prima instanță a interpretat eronat prevederile legale referitoare la schimbarea modului și ordinii de executare, confundând această instituție procesuală cu modificarea hotărârii judecătorești. A susținut că atribuirea automobilului unuia dintre coproprietari, cu obligarea acestuia la plata sultei corespunzătoare, nu modifică esența hotărârii, întrucât obiectul acesteia rămâne încetarea coproprietății și realizarea drepturilor patrimoniale ale ambelor părți. În opinia recurentului, o asemenea măsură presupune exclusiv adaptarea mecanismului de executare la circumstanțele concrete ale cauzei, în conformitate cu prevederile art. 77 din Codul de executare și ale art. 252 din Codul de procedură civilă.

17. Totodată, recurentul Pavliuc Ghenadie a susținut că prima instanță nu a acordat relevanță circumstanțelor care demonstrează ineficiența modalității de executare stabilite inițial. În acest sens, a arătat că prima licitație, fixată pentru 7 aprilie 2026, nu a avut loc din cauza neînregistrării numărului necesar de participanți, iar organizarea unor licitații repetate comportă riscul diminuării prețului automobilului sub valoarea de 283800 lei, stabilită prin raportul de evaluare. A argumentat că atribuirea directă a automobilului, cu achitarea sultei de 141900 lei, ar permite conservarea valorii economice a bunului și protejarea intereselor patrimoniale ale ambilor coproprietari, evitând prelungirea unei proceduri de executare ineficiente.

18. De asemenea, Pavliuc Ghenadie a invocat drept reper jurisprudențial *decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, pronunțată în dosarul numărul 2r-2616/18*, susținând că, într-o situație similară, instanța de recurs a admis schimbarea modului și ordinii de executare a unei hotărâri privind partajarea bunurilor proprietate comună pe cote-părți. Potrivit interpretării recurentului, această practică judiciară confirmă că adaptarea mecanismului de executare la circumstanțele cauzei nu echivalează cu modificarea sensului hotărârii, atât timp cât obiectul acesteia și drepturile patrimoniale recunoscute părților rămân neschimbate.

19. În continuarea argumentelor sale, recurentul a reproșat primei instanțe că nu a examinat și nu a oferit un răspuns motivat argumentelor esențiale formulate în demersul executorului judecătoresc, în special celor referitoare la eșuarea primei licitații, riscul diminuării valorii automobilului și posibilitatea executării efective prin atribuirea bunului cu plata sultei. În susținerea acestei critici, a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele *Ruiz Torija împotriva Spaniei* și *Hiro Balani împotriva Spaniei*, susținând că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești presupune examinarea argumentelor esențiale care pot influența soluția cauzei.

20. În final, recurentul Pavliuc Ghenadie a invocat prevederile art. 6 și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ale art. 20 și 120 din Constituția Republicii Moldova, precum și jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului privind caracterul efectiv al executării hotărârilor judecătorești. A susținut că principiul securității raporturilor juridice, invocat de prima instanță, protejează stabilitatea soluției judecătorești, însă nu exclude adaptarea modalității de executare atunci când aceasta devine ineficientă. În consecință, a considerat că menținerea încheierii contestate ar perpetua o

procedură de executare formală și prejudiciabilă, în timp ce admiterea demersului ar permite realizarea efectivă a drepturilor recunoscute prin hotărârea judecătorească.

21. Pe 20 mai 2026 executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admis demersul privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești din 23 decembrie 2025, în partea referitoare la automobilul de model Lexus *****, cu atribuirea acestuia în proprietatea lui Pavliuc Ghenadie și obligarea acestuia la achitarea către Pavliuc Carolina a sultei în sumă de 141900 lei.
22. În susținerea recursului declarat, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a invocat că prima instanță a interpretat excesiv de restrictiv prevederile art. 77 alin. (1) din Codul de executare și ale art. 252 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care permit schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești în cazul existenței unor circumstanțe ce fac executarea dificilă sau imposibilă. A susținut că aceste dispoziții legale sunt aplicabile inclusiv situațiilor în care executarea, deși formal posibilă, devine ineficientă, disproporționată sau prejudiciabilă pentru părți, iar interpretarea potrivit căreia orice adaptare a mecanismului de executare ar constitui o modificare a hotărârii judecătorești ar lipsi normele respective de utilitate practică.
23. Totodată, executorul judecătoresc a susținut că prima licitație privind automobilul de model Lexus *****, organizată pentru 7 aprilie 2026, nu a avut loc din cauza neînregistrării numărului minim de participanți, circumstanță confirmată prin procesul-verbal al licitației. În opinia sa, continuarea executării prin organizarea unor licitații repetate, care presupun reducerea prețului de expunere, ar determina diminuarea valorii economice a automobilului, evaluat la suma de 283800 lei, afectând interesele patrimoniale ale ambilor coproprietari. Prin urmare, a considerat că menținerea modalității inițiale de executare ar conduce la prelungirea procedurii și la valorificarea bunului în condiții dezavantajoase.
24. De asemenea, executorul judecătoresc a argumentat că atribuirea automobilului în proprietatea lui Pavliuc Ghenadie, cu obligarea acestuia la achitarea către Pavliuc Carolina a sultei de 141900 lei, nu ar modifica obiectul litigiului, cotele-părți ale coproprietarilor sau drepturile patrimoniale recunoscute prin hotărârea judecătorească. A relevat că finalitatea hotărârii constă în încetarea coproprietății și repartizarea valorii patrimoniale a bunului

potrivit cotelor-părți deținute, iar vânzarea la licitație reprezintă doar una dintre modalitățile de realizare a acestei finalități. În acest context, a susținut că soluția propusă este compatibilă cu normele Codului civil privind partajarea bunurilor indivizibile și nu presupune modificarea naturii hotărârii judecătorești.

25. În continuarea argumentelor sale, executorul judecătoresc a reproșat primei instanțe că nu a oferit un răspuns efectiv argumentelor esențiale formulate în demersul inițial, referitoare la eșuarea primei licitații, riscul reducerii prețului la licitațiile ulterioare, prejudicierea intereselor ambelor părți și posibilitatea executării imediate prin atribuirea bunului cu plata sultei. A considerat că instanța s-a limitat la constatarea abstractă potrivit căreia schimbarea modalității de executare ar modifica sensul hotărârii, fără a explica de ce circumstanțele concrete ale cauzei nu justifică aplicarea art. 77 din Codul de executare și a art. 252 din Codul de procedură civilă, ceea ce, în opinia sa, relevă caracterul insuficient al motivării încheierii contestate.

26. În final, executorul judecătoresc a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind dreptul la executarea efectivă a hotărârilor judecătorești, precum și jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova referitoare la protecția drepturilor participanților în procedura de executare. A făcut trimitere și la existența unei cauze similare, privind dosarul numărul 2-2512/16, în care fusese formulată o cerere de schimbare a modului și ordinii de executare, urmată de exercitarea recursului împotriva soluției de respingere. În consecință, a susținut că refuzul primei instanțe de a adapta modalitatea de executare, în condițiile eșuării primei licitații și ale riscului diminuării valorii bunului, transformă executarea într-o procedură formală și ineficientă, contrară scopului realizării efective a drepturilor recunoscute prin hotărârea judecătorească.

Legislația relevantă

27. Art. 249 alin. (1) din Codul de procedură civilă

După pronunţarea hotărârii, instanţa care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.

28. Art. 252 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

(1) În funcţie de situaţia materială a părţilor sau de alte circumstanţe, instanţa emitentă, la cererea participanţilor la proces sau la propunerea executorului judecătoresc, amână ori eşalonează executarea hotărârii, de asemenea schimbă modul sau ordinea de executare a acesteia.

(2) Cererile menționate la alin. (1) se soluționează în baza dosarului și/sau a materialelor anexate la cerere și, după caz, la referință, fără citarea părţilor și/sau a executorului judecătoresc. Instanța remite participanților la proces cererea și copiile anexate, stabilind un termen, în condițiile art. 186, pentru depunerea referinței. Instanța poate dispune citarea părţilor și/sau a executorului judecătoresc pentru a se expune cu privire la respectiva cerere.

29. Art. 77 din Codul de executare

(1) Dacă există circumstanţe care fac executarea dificilă sau imposibilă, executorul judecătoresc sau părţile în procedura de executare vor înainta în instanţa de judecată care a eliberat documentul executoriu o cerere privind schimbarea modului şi a ordinii de executare a hotărârii.

(2) Cererea de schimbare a modului şi a ordinii de executare a hotărârii se examinează în modul prevăzut la art. 252 din Codul de procedură civilă, în cel mult 30 de zile.

30. Art. 425 din Codul de procedură civilă,

Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

31. Art. 427 din Codul de procedură civilă,

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul şi să menţină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată;

c) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

Motivarea instanței de recurs

32. Examinând materialele cauzei, Colegiul judiciar apreciază că recursurile declarate de Pavliuc Ghenadie și executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii instanței de fond, întrucât nu au fost demonstrate circumstanțe care să justifice schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești, în condițiile prevăzute de art. 77 din Codul de executare și art. 252 din Codul de procedură civilă. Argumentele care au determinat această concluzie urmează a fi expuse în continuare.

33. Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2025, devenită irevocabilă, s-a dispus partajarea automobilului de model Lexus ***** prin vânzarea acestuia la licitație și distribuirea prețului obținut între coproprietarii Pavliuc Ghenadie și Pavliuc Carolina, proporțional cotelor-părți deținute. În vederea executării hotărârii, executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu a intentat procedura de

executare, iar prima licitație, stabilită pentru 7 aprilie 2026, nu a avut loc din cauza neînregistrării numărului minim de participanți. Invocând această împrejurare, executorul judecătoresc a solicitat atribuirea automobilului în proprietatea lui Pavliuc Ghenadie, cu obligarea acestuia la achitarea către Pavliuc Carolina a sumei de 141900 lei, reprezentând contravaloarea cotei-părți de o jumătate din valoarea evaluată a bunului.

34. Raportând circumstanțele constatate la prevederile art. 77 alin. (1) din Codul de executare, Colegiul reține că schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești este admisibilă în cazul existenței unor *împrejurări care fac executarea dificilă sau imposibilă*. Prin urmare, aplicarea acestei instituții presupune demonstrarea unor circumstanțe concrete care împiedică ori îngreunează executarea hotărârii în modalitatea stabilită inițial. Totodată, prevederile art. 252 din Codul de procedură civilă nu conferă instanței dreptul de a reconsidera soluția pronunțată asupra fondului litigiului, ci permit exclusiv adaptarea modalității de executare, cu respectarea obiectului și conținutului obligației stabilite prin hotărârea judecătorească.

35. În speță, Colegiul constată că recurenții nu au demonstrat existența unor circumstanțe care să justifice schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii judecătorești, în sensul art. 77 alin. (1) din Codul de executare. Deși prima licitație, stabilită pentru 7 aprilie 2026, nu a avut loc din cauza neînregistrării numărului necesar de participanți, această împrejurare nu demonstrează, prin ea însăși, existența unor dificultăți de natură să impună schimbarea modalității de executare stabilite prin hotărârea definitivă. Or, legislația privind executarea silită reglementează expres consecințele unei licitații declarate ca neavând loc și mecanismele de continuare a valorificării bunului, inclusiv organizarea licitațiilor repetate. În condițiile în care nu s-a demonstrat imposibilitatea continuării procedurii de valorificare și nici existența unor obstacole reale care să împiedice executarea în modalitatea stabilită inițial, simplul eșec al primei licitații nu constituie un temei suficient pentru înlocuirea vânzării bunului la licitație cu atribuirea acestuia în proprietatea unuia dintre coproprietari.

36. Nici argumentele privind riscul diminuării valorii automobilului la licitațiile ulterioare nu pot fi reținute ca temei pentru admiterea recursurilor. În acest sens, Colegiul subliniază că posibilitatea reducerii prețului de expunere reprezintă o consecință prevăzută de mecanismul legal al licitațiilor repetate, iar nu o împrejurare care demonstrează, în sine, imposibilitatea executării hotărârii. Totodată, valoarea de 283800 lei, stabilită prin raportul de evaluare, nu

echivalează cu prețul care ar fi fost obținut în mod cert prin vânzarea automobilului. Prin urmare, susținerile referitoare la eventuala prejudiciere a intereselor patrimoniale ale coproprietarilor au un caracter ipotetic și nu justifică înlocuirea modalității de partajare stabilite prin hotărârea judecătorească definitivă.

37. De asemenea, Colegiul respinge argumentele potrivit cărora atribuirea automobilului unuia dintre coproprietari, cu achitarea unei sulte, nu ar modifica esența hotărârii judecătorești. Deși art. 361 alin. (2) din Codul civil (în vigoare de până la 1 martie 2019) reglementează modalități distincte de partajare a bunurilor, instanța care a soluționat fondul litigiului a stabilit expres partajarea automobilului prin vânzarea la licitație și distribuirea prețului efectiv obținut între coproprietari. Or, atribuirea directă a automobilului în proprietatea lui Pavliuc Ghenadie, cu stabilirea unei obligații de plată în sumă fixă față de Pavliuc Carolina, ar presupune înlocuirea modalității de partajare dispuse prin hotărârea definitivă cu o altă modalitate, care nu a fost stabilită de instanța de fond. O asemenea intervenție depășește limitele procedurii reglementate de art. 77 din Codul de executare și contravine principiului consacrat de art. 249 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, după pronunțarea hotărârii, instanța care a adoptat-o nu mai este în drept să o anuleze sau să o modifice.

38. În desconsiderarea argumentelor formulate în recurs, Colegiul judiciar va atrage atenția asupra unei contradicții evidente în poziția creditorului Pavliuc Ghenadie care, prin cererea din 9 octombrie 2025 (numită de majorare a cuantumului pretențiilor din acțiune) a solicitat, *inter alia*, *partajarea bunului mobil, automobilul de model Lexus*****, anul fabricației 2015, număr de înmatriculare KPC 11, proprietate comună pe cote-părți a câte ½ cotă-parte, prin atribuirea întregului bun, unuia dintre coproprietari, cu acordul și la înțelegerea ambelor părți în schimbul unei sulte* [...], iar ulterior, prin cererea din 12 noiembrie 2025 (numită de micșorare a pretențiilor din acțiune și concretizare a pretențiilor) a solicitat *partajarea bunului mobil, automobilul de model Lexus *****, anul fabricației 2015, număr de înmatriculare KPC 11, proprietate comună pe cote-părți a câte ½ cotă-parte, prin vânzarea la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotelor-părți*. Astfel, modificând obiectul acțiunii în partaj al bunurilor, creditorul a realizat cu certitudine diferența de obiect în partea referitoare la partajarea automobilului de model Lexus *****, anul fabricației 2015, număr de înmatriculare KPC 11, urmărind o altă finalitate materială decât cea propusă inițial.

39. Această interpretare este susținută și de jurisprudența Curții Supreme de Justiție, exprimată în *decizia din 26 februarie 2025, dosarul 2r-1/25*, pronunțată în cauza „Suvorov-Vin" societate cu răspundere limitată împotriva „Tomai-Vinex" societate cu răspundere limitată. În paragraful 26, Curtea Supremă de Justiție a reținut că procedura schimbării modului de executare nu poate fi utilizată pentru modificarea dispozitivului unui act judecătoresc definitiv, irevocabil și executoriu, întrucât o asemenea intervenție ar contraveni art. 249 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Totodată, în paragrafele 29-30 Curtea a evidențiat atribuțiile executorului judecătoresc în privința modului, ordinii și condițiilor de executare silită. Suplimentar, prin *decizia din 1 aprilie 2026, dosarul 3r-62/26,* paragrafele 21-25, Curtea Supremă de Justiție a reiterat că schimbarea modului de executare nu poate afecta obiectul și esența hotărârii, iar partea care solicită aplicarea acestei instituții trebuie să demonstreze existența circumstanțelor care justifică imposibilitatea executării în modalitatea inițială. Aceste considerente sunt aplicabile, prin analogie, prezentei cauze, în care asemenea circumstanțe nu au fost demonstrate.

40. Sub același aspect, Colegiul face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special la hotărârea *Oferta Plus împotriva Republicii Moldova din 19 decembrie 2006*, paragrafele 97-98, în care Curtea a subliniat că principiul securității raporturilor juridice impune respectarea autorității lucrului judecat și exclude repunerea în discuție a unor chestiuni soluționate definitiv, în lipsa unor circumstanțe esențiale și convingătoare. De asemenea, în hotărârea *Zyberi împotriva Albaniei din 27 ianuarie 2026*, paragrafele 26 și 32-34, Curtea Europeană a evidențiat că reexaminarea în fond a unei chestiuni deja soluționate definitiv, sub aparența verificării legalității actelor de executare, poate constitui o revizuire *de facto* a hotărârii și poate aduce atingere securității raporturilor juridice.

41. Raportând aceste principii la circumstanțele cauzei, Colegiul reține că procedura schimbării modului de executare nu poate servi drept mijloc de substituire a soluției definitive de partajare a bunului cu o altă soluție, în lipsa întrunirii condițiilor legale pentru o asemenea intervenție.

42. Referitor la argumentul recurentului Pavliuc Ghenadie privind reperul jurisprudențial constituit de *decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, dosarul 2r-2616/18*, Colegiul reține că circumstanțele acelei cauze sunt diferite de cele examinate în prezenta speță. Astfel, în cauza invocată, schimbarea modului de executare a intervenit în contextul

încheierii unei tranzacții între părți, acestea exprimându-și acordul asupra modalității de realizare a drepturilor patrimoniale. În schimb, în prezenta cauză, nu există un asemenea acord între coproprietarii Pavliuc Ghenadie și Pavliuc Carolina, iar atribuirea automobilului în proprietatea unuia dintre aceștia, cu plata unei sulte, este solicitată în lipsa consimțământului ambelor părți și fără demonstrarea unor circumstanțe care să facă executarea dificilă sau imposibilă. Prin urmare, soluția pronunțată în cauza invocată nu poate fi aplicată *mutatis mutandis* prezentei spețe, întrucât încheierea unei tranzacții între părți și schimbarea modului de executare în lipsa acordului acestora reprezintă situații juridice distincte.

43. Părților li se explică prin prezenta decizie că nu sunt împiedicate să convină în cadrul procedurii de executare asupra încheierii unei tranzacții, în condițiile art. 62 din Codul de executare.

44. În cele din urmă, Colegiul apreciază că prima instanță a respins întemeiat demersul, nefiind demonstrate condițiile prevăzute de art. 77 din Codul de executare.

45. Pentru aceste motive, Colegiul judiciar concluzionează că prima instanță a stabilit corect lipsa temeiurilor legale pentru schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2025, întrucât nu au fost demonstrate circumstanțe care să facă executarea dificilă sau imposibilă, în sensul art. 77 din Codul de executare. Simplul fapt al eșuării primei licitații și eventualul risc de diminuare a prețului automobilului nu justifică înlocuirea vânzării la licitație cu atribuirea bunului unuia dintre coproprietari. În consecință, recursurile declarate de Pavliuc Ghenadie și executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu urmează a fi respinse ca neîntemeiate, iar încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2026 urmează a fi menținută.

46. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de Pavliuc Ghenadie și executorul judecătoresc Nicolae Nicolaescu împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2026, adoptate la demersul executorului judecătoresc Nicolae Nicolaescu privind schimbarea *în parte* a modului și ordinii de executare a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 decembrie 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 mai 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele de complet, Judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari